

Sjómaður upp á hár

Ólafur Haukur Símonarson

Ólafur Haukur Símonarson

C Am7 Dm G7 C C Am7
 það var einn prúður sjómaður með salti æðun - um. Hann sveiflaðist í kaðli 'ísiglu -
 Dm G7 C Am7 Dm G7 C C
 trján - um. Eitt var það sem eng inn vissi 'um þennan mæta mann: Hann kunni 'að hnýt a
 Am7 Dm G7 F C G7 C
 remb - i - hnút með tán - um. Sjómaður, já, sjómaður, já, sjómaður upp á hár.
 F C Eb F G
 24 Sjó - mað - ur, já, sjó - mað - ur; stund - um rauð - ur, en aldr - ei blár,
 G Eb F G
 26 klapp klapp klapp frem - ur stutt - ur, með lið - að hár. klapp klapp klapp

Hann sigldi yfir höfin blá með sælubros á vör
og brá sér ei við neitt, það menn vita,
nema vera ef skyldi, þegar skipshundurinn Þór
var næstum drukknaður í eigin svita.

Sjómaður, já, sjómaður...

**Aldrei sást hann loka báðum augunum í senn
og aldrei tók hann ofan höfuðfatið.**

Og þegar sjóinn fossaði í fúadallinn inn,
þá stakk hann bara fingrinum í qatið.

Sjómaður, já, sjómaður...